

Obywatele!

Wśród tytanicznych walk narodów, jako zdawna przez wieszczów naszych przeczuwany wyraz sprawiedliwości dziejowej, powstaje

WOLNA NIEPODLEGŁA i ZJEDNOCZONA POLSKA!

Radością biją serca! Wstaje OJCZYŻNA odrodzona, by oparłszy swój ustrój polityczny i społeczny na szerokich zasadach demokratycznych, wszystkie swe dzieci przygarnąć do łona, wszystkie zarówno miłością i opieką otoczyć.

W obliczu tych wielkich wydarzeń dziejowych wzywa nas Ona wszystkich bez różnicy stanu, wyznania i pochodzenia do zgodnej wyteżonej i twórczej współpracy nad odbudową Państwa Polskiego, pojętego w duchu najszczytniejszych naszych ideałów i tradycji narodowych w duchu miłości i zgody, których wzniosły i szlachetny wyraz niejednokrotnie jaśniał w tysiącletnich dziejach Narodu Naszego.

W miłości braterskiej i zgodzie, a nie drogą przemocy, gwałtu i podboju łączyła Rzeczpospolita nasza ościenne ludy ze sobą, w miłości braterskiej i zgodzie stwarzała wiekopomny akt Konstytucji Majowej, tej bezkrwawej rewolucji naszej, która na Chwałę Narodu niosąc wyzwolenie szerokim warstwom narodu w podziw wprowadzała ówczesnych myślicieli świata.

To też dziś, wolni od hańbiących kajdan niewoli, zestrzelmy myśl w jedno ognisko i przystąpmy radośnie do wielkiej i doniosłej pracy nad odrodzeniem całego naszego kraju, całego naszego Narodu!

Przystąpmy ochoczo i zgodnie, pomnąc, że budujemy dla siebie wiecznотrwale podwaliny pod gmach Państwa Polskiego, mającego wszystkim obywatelom Polski zapewnić równe prawa, jako też włożyć na nich równe obowiązki,

że budujemy Państwo, mające zapewnić wszystkim bez wyjątku prawo pełnego korzystania z wszelkich dobrodziejstw i swobód, jakie wyzwolona Ojczyzna w ofierze synom swoim przyniesie.

Przystąpmy do pracy z wiarą i otuchą, że w tej wielkiej chwili za gwiazdę przewodnią mamy drogi sercu polskiemu plemienny pierwiastek Narodu, który doniosłe dla całego kraju zagadnienie polityczne i społeczne rozstrzygał i rozstrzygać tradycyjnie będzie w miłości braterskiej i zgodzie wszystkich klas i stanów, nie powodując się niskimi instynktami nienawiści i waśni społecznych.

W myśl tych wzniosłych ideałów Narodu, młode miasto nasze przyczynić się również winno do odbudowy Wolnego, Niepodległego i Zjednoczonego Państwa Polskiego, pomnąc, że w jedności i zgodzie wszystkich klas społecznych przetrwać zdołamy szczęśliwie troski i niedostatki wojny, że w jedności i zgodzie zdołamy przy zbliżającym się pokoju powszechnym osiągnąć wyzwolenie od panującej jeszcze przemocy i gwałtu, od strasznych klęsk nędzy i głodu. W jedności nasza siła, w jedności tylko zdołamy pracować twórczo na pożytek i na chwałę odradzającej się Ojczyzny naszej.

W JEDNOŚCI SIŁA!

MAGISTRAT m. DĄBROWY.

Dąbrowa, dnia 16 października 1918 r.